

GELUKS VOGELS

Geluk kun je soms afdwingen of zelf creëren. En dan zijn er ook nog mensen die áltijd geluk lijken te hebben. Eveline, Sara en Paula over hun mazzelmomenten.

Eveline van Dongen (34)
creëerde haar eigen geluk door in zichzelf te geloven. Ondanks dat het onmogelijk leek, werd ze toch zwanger.

'Twee jaar geleden zat ik in een moeilijke relatie waarin ik mezelf compleet wegcijferde. In die tijd begonnen de hormoonproblemen. Ik was vaak ziek en werd nauwelijks nog ongesteld. De gynaecoloog

zei dat ik vervroegd in de overgang was gekomen en nooit meer zwanger zou kunnen worden. Hij gebruikte de woorden 'verouderde eierstokken'. Op dat moment brak er iets, maar er kwam ook een oerkracht in me los: verouderde eierstokken? Ik geloofde het gewoon niet. Ik was gewoon zo ongelukkig, zo ver verwijderd van mijn vrouw-zijn, dat mijn eierstokken ermee waren gestopt. En dus moest ik mezelf veranderen en weer doen waar ik plezier in had: leven vanuit mijn hart. Mijn relatie is in die periode geëindigd. Dat was niet makkelijk, maar ik wist wel dat het de manier was om weer in balans te komen. Vrij snel daarna ontmoette ik mijn huidige vriend, een heel lieve man. Al snel zat ik beter in mijn vel. Ik werd ook weer regelmatig ongesteld. Volgens de arts moest ik toch medicijnen slikken om vroegtijdige veroudering tegen te gaan, maar ik weigerde. Ik geloofde tenslotte niet dat ik in de overgang zat. En toen gebeurde er een wonder: ik werd zwanger. Helaas kreeg ik een miskraam. Ik heb veel gehuild, maar het bracht me ook iets moois: inzicht in mezelf en mijn levensweg. Ik wist nu dat ik op mijn eigen wijsheid kon vertrouwen. Ik besloot om vanaf nu honderd procent naar mezelf te luisteren. Daarbij paste de doorstart van mijn eerder opgerichte bedrijf Inner Treasure en minder werken als jurist. Nu richt ik me op het ondersteunen van anderen, met name vrouwen en kinderen, om vanuit hun hart te leven. Ik heb het gevoel dat ik mijn levensdoel heb gevonden en dat maakt me gelukkig. En nu ben ik weer zwanger. In het begin vond ik het heel spannend. Zou het deze keer wel goed gaan? Maar sinds ik de tweede echo heb gehad en mijn kindje voel bewegen, weet ik: het is goed. Ik heb al die tijd gelijk gehad. Door wat ik heb meegemaakt, diep vallen en weer opstaan, weet ik dat geluk niets te maken heeft met iets wat je zomaar overkomt. Geluk zit in jezelf. Ik heb het gevonden door uit de slachtofferrol te stappen, voor mezelf op te komen en kansen te zien. Ik ben mijn geluk een tijd kwijtgeraakt, maar nu ik het hervonden heb, ben ik er extra dankbaar voor.'

'IK DOE NU WAT
ECHT BIJ ME PAST'

Sara Brakband (32) vond midden in de crisis haar droombaan. Een geluk bij een ongeluk.

'Toen ik vorig jaar september na mijn zwangerschapsverlof weer begon met werken als secretaresse bij een grafisch bureau, had ik al een voorgevoel dat mijn contract niet zou worden verlengd. Ze hadden het tijdens mijn afwezigheid prima gered, vooral omdat het

werk door de crisis was afgenomen. Toch hoorde ik pas eind november dat ik eruit moest. Dat was heel naar, want ook al verwacht je het, je voelt je toch afgewezen. Bovendien had ik het al eens eerder meegemaakt, toen ik net zwanger was van mijn eerste dochter. Dat heeft er toen best ingehakt. Ik vroeg me steeds af: deed ik het niet goed genoeg? Nu zat ik met hetzelfde gevoel. Ik zag allerlei doemscenario's voor me: ik ga vast maandenlang de WW in, want het is crisis en ik ben nog maar net bevallen van mijn tweede kind. Wie neemt mij nu aan? En wat als ik straks werk moet doen wat ik helemaal niet leuk vind? Meteen toen ik werkloos was, plaatste ik op Facebook een bericht dat ik secretariaal werk zocht. Gelukkig maar, want zo zag mijn Facebook-contact Marije mijn oproep. Zij kwam een week daarna iemand tegen van Studio Kees Marcelis, een architectenbureau in mijn woonplaats Arnhem. Daar waren ze op zoek naar een secretaresse met gevoel voor design. Marije dacht meteen aan mij, ik ben namelijk secretaresse én heb de kunstacademie gedaan. Ze deed een goed woordje voor me en belde me een dag later: 'Ik heb een baan voor je geregeld! Het is je op het lijf geschreven: architectenbureau, klein team, vijf minuten fietsen vanaf je huis. Je moet alleen nog even solliciteren.' Ik wist niet wat ik hoorde, dit was gewoon te mooi om waar te zijn. Ik heb meteen een mailtje gestuurd en kreeg diezelfde dag al antwoord. Of ik de volgende dag op gesprek kon komen. Ik was zo blij. Kreeg ik nu serieus een baan in mijn schoot geworpen? Ik moest het natuurlijk nog wel waarmaken. Tijdens het sollicitatiegesprek was ik enorm zenuwachtig, maar het ging blijkbaar goed, want twee weken later had ik de baan. Toen ik dat hoorde, ebde alle onzekerheid die ik had opgebouwd in een keer weg. Wat een geluksvogel was ik: zo snel een baan vinden en dan ook nog zo'n leuke! Uiteindelijk is het dus een geluk bij een ongeluk dat ik mijn baan verloor. Als dat niet was gebeurd, zat ik nog bij mijn oude werkgever, terwijl ik mijn nieuwe werk tien keer leuker vind. Of je geluk kunt sturen? Een beetje wel, want als ik niet op Facebook had geplaatst dat ik werk zocht, zat ik nu niet hier.'

'KREEG IK NOU EEN BAAN IN MIJN SCHOOT GEWORPEN?'

Paula Klein (26) staat bij vrienden en familie bekend als 'de mazzeelaar die altijd wint'. Een eigenschap waarvan ze nu veel gebruik maakt.

'Ik was tien jaar en speelde een kaartspel met mijn opa. Nadat ik voor de zoveelste keer achter elkaar van hem won, was hij het zat. Hij gooide al zijn kaarten op tafel en riep: 'Ik doe niet meer mee!' Ik won. Alweer. Eigenlijk win ik bijna altijd met spellen. Hoe dat komt? Het is een combinatie van strategisch inzicht

en goed kunnen bluffen, denk ik. Maar ik heb vooral gewoon heel veel geluk. Sinds een jaar doe ik mee aan prijsvragen op internet. Hopen dat ik ook hierbij geluk zou hebben. De eerste keer won ik meteen een mooie designvaas van een vintagewinkel. Het enige wat ik had hoeven doen, was hun pagina 'liken' op Facebook en een leuk berichtje achterlaten. Kleine moeite. Ik verwachtte er niets van, maar een paar dagen later kreeg ik bericht: meteen de eerste keer raak. Ik danste door de kamer. Tuurlijk, zo'n vaas is maar een relatief kleine prijs, maar toch gaf het een goed gevoel dat uitgerekend ik uit zo'n honderd mensen werd uitgekozen tot winnaar! Ik kreeg de smaak te pakken en deed mee aan meer winacties. Ook de tweede en derde keer won ik. Ik kon het haast niet geloven: dit was écht mazzel hebben. Rond Kerst vorig jaar blééf de postbode langskomen met pakketjes voor mij. Die man zal wel gedacht hebben: die bestelt veel. Ik had van alles gewonnen: een pakketje met dure thee, een abonnement op een magazine en ecologische make-upproducten. Mensen zeggen weleens: 'Oh, het zijn maar hele kleine prijzen,' maar zo zie ik het niet. Mijn vriend is een kleine zelfstandig ondernemer en ik volg sinds kort weer een studie. Daardoor moet ik rondkomen van weinig geld. Dat is niet altijd makkelijk. Met Kerst hadden we besloten elkaar geen cadeaus te geven om zo geld uit te sparen. Toen ik al die leuke prijzen won, voelde het alsof ik toch wat cadeautjes kreeg. Laatst won ik een keer een week lang niets. 'Hoe kan dat nou?' vroeg ik mijn vriend. Erg hè? Maar ik ben zo gewend aan die constante stroom pakketjes. Deze 'hobby' kost trouwens best veel tijd: ik ben al gauw een uur per dag bezig met winspeltjes. Ik moet best een beetje oppassen dat het geen verslaving wordt. Wat ik het liefst nog eens wil winnen? Een reis. Meestal doe ik alleen mee met spellen waarbij je fairtrade of ecologische producten kunt winnen, maar voor een reis maak ik graag een uitzondering. Ik blijf het proberen. En als ik niets meer win? Dan is dat jammer, maar dan wint een ander en die gun ik het ook. ♡

'EIGENLIJK WIN IK BIJNA ALTIJD'